

Bohoslužba 11. 12. 2022, 3. adventní neděle

Ve jménu Otce, i Syna, i Ducha svatého.

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista.

Introit: Radujte se v Pánu vždycky, znovu říkám, radujte se! Vaše mírnost ať je známa všem lidem. Pán je blízko. (Filipským 4,4–5)

Pozdrav

Píseň: 435

Modlitba: Prosíme tě, Pane, nakloň své ucho k našim prosbám a osvět' temnoty našich myslí. Pomáhej nám, když nás přepadají pochybnosti, zda je Ježíš opravdu spasitelem světa. Dej nám zaslechnout potěšující odpověď' a posilni naši důvěru ve tvé dobré úmysly s námi. Rozněť touhu všech, kdo Tě hledají a posilni naši víru v Tvůj příchod, abychom mohli kráčet po Tvé cestě. Skrze Tvého Syna přichází do světa světlo a radost. Pomož nám, abychom toto světlo a radost dávali dál, aby se všichni lidé dověděli o Tvé dobrotě. O to prosíme Tebe, Otce našeho Pána Ježíše Krista, který s Tebou a s Duchem svatým žije a život tvoří navěky.

1. čtení: Izajáš 35,1–10

Píseň: 204

2. čtení: Matouš 11,2–11

Kázání

Opět slyšíme hlas Jana Křtitele. Jenže tentokrát k nám nezaznívá z pouště, nýbrž z temnoty vězeňské kobky. A není to už kárající plamenná řeč, vyžadující změnu života. Nyní se Jan ptá. I mezi zdi žaláře pronikly zvěsti o Ježíšovi, o tom, jak si počíná. Jan možná očekává brzký konec života nebo alespoň neví, zda se ještě někdy dostane na denní světlo. Proto si zřejmě chce udělat jasno v tom, jak se to s Ježíšem doopravdy má. Je skutečně tím, kdo přichází od Boha? Přichází s ním nový věk, zásadní změna poměrů? Byla jeho přípravná mise smysluplná? Splnil zadání? Poznal v Ježíši správně toho, komu měl připravit cestu? Takové myšlenky se snad Janovi v jeho neutěšené situaci honily hlavou.

A tak jeho učedníci přicházejí s tímto dotazem k Ježíši a čekají na odpověď. Jenže ji nedostanou přímo. Přece jim však Ježíš napoví. Mají Janovi svědčit o tom, čeho byli sami účastni. Ježíš se neprohlásí za Mesiáše ani za nikoho jiného, nevychvaluje se, nevede halasnou mesiášskou kampaň, ale žádá pozorné čtení situace. Nesnaží se je zahrnout zaručeně správnými odpověďmi. Místo toho odkazuje na fakta. Přesvědčte se sami. Dívejte se, poslouvejte a pak z toho vyvoďte závěry. Mohli bychom tady použít jeho slovo z jiného místa, kdy říká, že po ovoci je možné poznat, co je kdo zač. To jeho ovoce spočívá v uzdravování, křivení mrtvých, a především ve zvěstování evangelia, radostné zprávy, chudým. A Janovi učedníci, a nejen oni, v těchto slovech mohli zaslechnout odraz Izajášova proroctví, které jsme slyšeli v 1. čtení.

Janova otázka zaměstnávala ale jistě i jiné hlavy a je aktuální i dnes. Jak poznat Boží jednání? Skutečně Ježíš přinesl něco zásadně nového, byl opravdu tím, za koho jej církev uznává? Jeho blahoslavenství těch, kdo se nad ním neuráží, ukazují, že ne všem byl po chuti. Vždyť víme, že někteří jej nařkli ze spolčení s temnými silami. Někteří si zkrátka jednání Božího vyslance představovali jinak. Neviděli

zatím žádnou zásadní změnu. Žádnou revoluci, žádné osvobození národa od nadvlády okupantů, žádnou pomstu a zaslouženou odplatu. Snad čekali pořádnou osobnost, která by udělala pořádek. Ale Ježíš místo toho uzdravuje, káže, šíří dobro a lásku, a ještě k tomu žádá sebekázeň. A má pochopení pro ty, kdo nejsou v očích druhých zrovna vážení. Nekoná se odměňování dobrých a potrestání zlých. Možná mohli mít někteří lidé s Ježíšem problém i proto, že očekávali někoho, kdo za ně všechno vyřeší. A Ježíš takový není. Nesnímá z nás zodpovědnost, nedává nám pohov. Ukazuje cestu, ale jít po ní musí každý osobně. I když může počítat s jeho pomocí. A tak Ježíš blahopřeje těm, kdo se jeho činností nedali zmýlit a nedali raději na své vlastní představy o mesiášském věku. Těm, kdo jej dokáží přijmout takového, jaký je a vidět v něm skutečně toho, kdo je Bohem poslán.

Ale slova uznání má také pro samotného Jana Křtitele. Jsou adresována lidem, kteří Ježíšovi naslouchají a kteří zřejmě dříve naslouchali Janovi. Jan zmizel ze scény a oni objevili další zajímavou osobnost. Ale proč šli předtím vůbec za Janem? Patrně proto, že Jan byl oslovující osobností. Že v něm poznali někoho důležitého. Jan určitě není jako rákos, který se ohýbá podle větru. Jan byl tvrdý a pevný muž. Jeho životní styl i ošacení o tom vypovídaly. A jeho přímost ho dovedla až do vězení. Podle Ježíše byl Jan ještě více než prorokem – vyslancem Božím, ale vyslancem s malým „v“. Tím, kdo připravuje terén pro někoho ještě důležitějšího. Pro toho největšího z vyslanců. Tedy pro Ježíše.

Jan Křtitel je mužem stojícím na přelomu věků. Na rozhraní doby před Ježíšem a doby Ježíšovy. Jenže patří spíše do té staré doby. Tam platí za největšího z lidí. Svou úlohu splnil. Jenže v nové situaci, kterou přináší Ježíš, v nových poměrech nebeského království, je všechno jinak. Ten, kdo byl dříve důležitý, stojí nyní za těmi nejmenšími. Stejně tak jeho asketické způsoby a ohnivá slova o nastávajícím soudu Ježíš nahrazuje zpřítomňováním Boží lásky a milosrdenství. Ale z podílu v Božím království Jan vyloučen není.

A jak je tomu s našimi představami o tom, co by měl Bůh dělat, jaký by měl být? Je nám Ježíš jako vykonavatel jeho vůle vždy po chuti? Nedráždí nás někdy jeho milosrdenství, jeho zájem o slabé, nemocné a pohrdané? Možná si občas pomyslíme, že by tady na světě měl už konečně udělat pořádek a že my víme, jak na to. S kým by měl zatočit, koho a jak potrestat... Mnoho lidí se ptá, jak to či ono může Bůh dopustit. Kdyby existoval, musel by svět vypadat úplně jinak. Nebo si myslí, že je Bůh nespravedlivý. Chybí jim otevřenost vůči tomu, aby přijali Boží jednání, ačkoli mu nemusí rozumět. Jeho logika jim není vhod. Mají vlastní pojetí spravedlnosti a správného fungování světa. Pohoršují se nad Bohem milosrdným a dávajícím lidem svobodu.

Ježíš tak může být z pohledu mnohých lidí překvapivým vykonavatelem Boží vůle. Takového Spasitele tehdy čekal asi málokdo. Poznat jej v tom muži z Nazareta nebylo vůbec automatické. A podobně je tomu i dnes. Nedejme se tedy klamat tím, že víme nejlépe, co a jak má být. Přijíme Ježíše takového, jaký je. A snažme se mu podobat.

Píseň: 438

Přímluvy: Předložme své potřeby i potřeby celého světa Bohu, který zachraňuje. Modleme se s důvěrou slovy „Bože, vyslyš nás“:

Za nemocné a odstrkované a za vnímavé a velkorysé posly tvé dobré zprávy pro ně prosme: Bože, vyslyš nás.

Za duchovně mrtvé, ať znovu odpoví na dobrou zprávu zvěstovanou slovy i životy tvých novodobých učedníků prosme: Bože, vyslyš nás.

Za nerozhodná srdce a ochablé ruce: ať jim tvá dobrá zpráva dodá rozhodnost, sílu a pevnost prosme: Bože, vyslyš nás.

Za uvězněné v žalářích viny, smutku a úzkostí a za dobrou zprávu, která prozáří celý věznic na celém světě prosme: Bože, vyslyš nás.

Za ty, kdo hledají pravdu, za ty, kdo usilují o prosazení skutečné spravedlnosti a za ty, kdo trpí nespravedlností prosme: Bože, vyslyš nás.

Tichá modlitba

Modlitba Páně

Píseň: 452

Ohlášky

- V úterý v 16:30 se sejde staršovstvo.
- Ve čtvrtek v 15:40 se sejdou děti na náboženství a od 17:15 se koná setkání střední generace.
- Za týden se místo klasických bohoslužeb můžete od 9 hod. těšit na vánoční představení (nejen) dětí a mládeže. Generální zkouška se uskuteční v sobotu od 10 hod.
- V sobotu 17. 12. od 17 hod. vystoupí v kostele CČsH Královédvorský chrámový sbor.
- Zemřela sestra Marta Praksová. Pohřební rozloučení se uskuteční v úterý ve 13 hod. zde v kostele. Ještě při našem posledním setkání v úterý vzkázala pozdravovat ve sboru. Zemřela také sestra Marie Rejlová z Diakonie. Pohřeb se koná ve středu ve 12 hod. v kostele v Lanžově.
- Narozenniny oslaví sestra Palánová a bratr Veselý. Přejeme jim vše dobré a Boží požehnání.

Poslání: A blaze tomu, kdo se nade mnou neuráží. (Matouš 11,6)

Požehnání: A pokoj Boží, převyšující každé pomyšlení, necht' střeží vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši.

Píseň: 454